

Forpersonens beretning 2021

I dag er en helt særlig dag for mig fordi det er min sidste dag som en form for chefgartner på Den Grønne Friskole. Jeg startede med at sætte de allerførste frø sammen med Karen Maclean i 2012 og her 9 år efter, er der en have med mange forskellige planter – vi har næsten 200 børn, der hver dag skal vandes og passes så de kan vokse op i en verden, hvor forandring er kodeordet.

Jeg vil lige starte med at mindes, hvordan det sted vi står på netop nu er et eksempel på netop forandring og transformation. De fleste af jer kender sikkert historien – vi startede skolen i 2014 med at sætte et par telte op en søndag og om mandagen var der en skole! Nu er vi her på Hempels gamle giftige skibslakfabrik og vi har omdannet gift til grøn ved at istandsætte giftfrit og bæredygtigt. Altsammen en opgave, som både børn og forældre har taget på sig i fællesskab. Det har været rørende og livgivende at mærke, hvor meget vi kan vokse sammen. Det er skønt at vide, at vi har givet børnene det bedste indeklima at udfolde sig i.

Men selvom vi er glade for både Strandlodsvej og vores seneste knopskud på Grækenlandsvej, så ligger der en vigtig lærdom i skolens første år; en skole og et fællesskab er ikke de bygninger vi er i – det er den kultur vi opbygger iblandt os. Det skal være en kultur, hvor vi ikke er bange for forandring. Det skal være en kultur, hvor det er plads til vildskud og omveje. En kultur, hvor vi tør at forfølge en vild idé for at forkaste den hvis den ikke virker. Det skal også være en kultur, hvor vi inviterer indenfor og selv går ud for at opsøge ny viden. Vi er i gang med at dyrke en have, som skal kunne klare både tørke og stormflod og det er en opgave, som vi skal tage på os sammen.

Da jeg fik ideen til at lave en grøn skole for ti år siden, var det fordi jeg gik og optog en film på et biodynamisk landbrug. Det blev pludselig tydeligt for mig, hvor rig naturen er på læring og oplevelser, der kan gøre os til mere rummelige og helhedstænkende væsner. Men det var også tydeligt at vores børn kommer til at håndtere massive klimaforandringer og alt hvad der følger med det. Derfor har visionen for Den grønne Friskole hele tiden været, at vi skal vænne os til forandringer. Ikke ved at tale om dem, men ved at leve dem.

Derfor er børnenes skemaer skiftende og de skal øve sig i at have undervisning uden et bord og en stol. Til gengæld skal de voksne tilbyde børnene at udvikle deres sind så de kan slå rod mange steder. De skal kunne finde ro i en foranderlig verden med bl.a. yoga og meditation. Børnene skal også have redskaberne til at være med til at bygge de nye løsninger, der skal blive til en grøn verden. De skal være familiære med en skruemaskine og en strikkepind og have et forhold til jordens ressourcer som værdifulde. Det skal være en mulighed for dem at enten selv reparere ting, der går i stykker eller have en ven, der kan det. Og så er det vigtigt at alle er med. Ligestilling og diversitet er kodeord i den grønne omstilling.

Er der én ting, som vi ved er godt at have i vores haver så er det biodiversitet. På samme måde skal vi hele tiden blive bedre til at opformere en have fuld af forskellige blomster, der er til glæde for hele økosystemet.

Alle de her værdier er noget, som Dorte og Suzanne og hele teamet arbejder på dagligt. Det er ikke noget, der kommer af sig selv og det er ikke let, men vi er tættere på end nogensinde.

Vi skal forholde os ydmygt til opgaven og være klar over at omstændighederne hele tiden forandrer sig. Vi troede at det var klimaforandringer vi arbejdede med, men det viste sig at denne form for moderat krisebevidsthed kom os til gode da pandemien ramte os. Det har været et super hårdt år for alle – både børn, voksne og jer forældre. Men vi har opdyrket en have, der er robust og modstandsdygtig.

Både ledelse og team har arbejdet med skolens værdier indenfor en ramme, der skiftede konstant. Jeres børn har gået fra den ene yderlighed til den anden med først online undervisning og så udeskole om vinteren. I forældre har lagt jer i selen og har bakket op om de tiltag, der er blevet taget. Det har ikke altid været let, men jeg tror på at vores børn tilhører en generation, hvor det er blevet meget konkret, hvor tæt vi mennesker er forbundne på kryds og tværs af kloden. De har oplevet på egen krop hvor vigtigt det er at samarbejde i fællesskaber. Pandemier og klimaforandringer respekterer ikke landegrænser. Vi kan ligeså godt øve vores samarbejdsevner og tolerance for vi har brug for det!

Nu overlader jeg mine havehandsker til bestyrelsen og den daglige ledelse. Jeg er meget glad for at I alle har vist mig tillid de sidste 7 år og jeg er stolt af alt det vi har opbygget sammen.

Men her til sidst vil jeg alligevel minde om at skolen er båret af et fællesskab, der bakker op og hjælper til. Når vi ser os omkring, ser det så solidt ud med alle de store skolebygninger, men i virkeligheden er væggene ikke tykkere end teltdugen på første skoledag i 2014. En skole skal have kærlighed og pleje for at kunne modstå vind og vejr - det er vores allesammens opgave.

Af hjertet tak fordi I er med!